

sætte deres Virksomhed eller maa likvidere. Her kommer jeg vel nærmest til at tænke paa de to Banker, som skulle likvidere. Hvorledes det staaer med Provinsbankerne, skal jeg lade ude af Betragtning, idet jeg ikke har det fornødne Kendskab til de Forhold. Jeg har ikke andet Kendskab, end hvad jeg kan læse mig til i Motiverne, og hvad der er kommet frem, og det er ikke saa meget, at man kan begrunde en Mening derpaa. Derimod har jeg for Detailhandlerbankens Vedkommende ligesom det ærede Medlem, der talte sidst (Rode), modtaget en udførlig Fremstilling af en af dem, som af Aktionærerne ere valgte til Tilsyn, og jeg har derigenem søgt at sætte mig noget ind i Forholdene. Jeg vil da først og fremmest minde om, at Bankens Likvidation blev vedtagen af en Generalforsamling i Henhold til dens Vedtægter, idet der den Gang var at faa den gennemført — ellers var den jo gaaet Konkurs — blev lovet Aktionærerne en meget lang Likvidationsfrist, og det er da paa dette Punkt, at alt nu kommer til at hvile. Hvor lang den bliver, og hvorledes den bliver benyttet, derpaa vil det jo i det hele taget bero, hvor stort Statens Tab skal blive, og om der overhovedet skulde kunne blive noget tilbage til Aktionærerne. Det, som nu skulde undgaaes — men det synes jeg, man er ved at synde imod —, er dette, at Detailhandlerbanken — og det samme gælder for Resten Laanekassen, men for en Kortheds Skyld vil jeg udelukkende holde mig til Detailhandlerbanken, hvis Forhold jeg nu en Gang har søgt at sætte mig ind i — under den Afvikling, som nu skal finde Sted, ikke under nogen Form maa indgaa i noget andet Pengeinstitut, og at der ikke maa blive dannet et nyt Selskab til Afvikling af alle de værdifulde Panter. Thi dette Selskab vil selvfølgelig blive forneret og afhængigt af de store Banker. Og jeg er heller ikke i Tvivl om, hvis et saadant Selskab bliver dannet, hvem der saa faar Hovedfortjenesten, men jeg vil haabe, hvis man kommer til at likvidere paa den Maade, at der ogsaa bliver noget til Staten, for jeg er ikke i Tvivl om, at de, der komme til at staa som Udtryk for et saadant Selskab, nemlig Hovedbankerne, først og fremmest ville faa deres Part. Derfor vilde jeg meget gerne have, at der kunde ske en saadan Ændring i Lovforslaget, at det ikke blev tilladt under nogen Form at lade denne likviderede Bank gaa op i noget nyt eller gammelt Pengeinstitut, og et nyt Pengeinstitut er et saadant Selskab

simpelthen — hverken mere eller mindre. Om det kan gøres, henstiller jeg til det Udvalg, som formodentlig bliver nedsat, og til den højtærede Finansminister. Men det, som skulde ske ved Siden af, var jo det, som blev nævnt af den ærede sidste Taler: Indsættelse af en Art Løfteparagraf paa en eller anden Maade, hvorefter der, hvis der i en overskuelig Fremtid foregaar en større Værdistigning her i København — og det er ikke udelukket —, saa ogsaa kunde blive lidt til, Aktionærerne. Der blev opgivet nogle Tal af det ærede Medlem fra Holbæk (Rode), og de stemme med dem, jeg har faaet, for saa vidt de Ejendomme, der her er Tale om, ca. 400, i dette Øjeblik ere vurderede til mellem 27 og 30 Mill. Kr. En Stigning af 10 pCt. her vilde altsaa komme til at svare til 3—4 Mill. Kr. Men nu vil ingen benægte, at det ikke paa Forhaand er udelukket, at der i Løbet af en Snes Aar skulde kunne foregaa en saadan Værdistigning. Ja, der kan naturligvis ogsaa ske det modsatte, det er givet, men der er altsaa nogen Chance for, at vi nu ere paa Bunden, og i alt Fald har jeg hørt adskillige, bl. a. det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard), udtale den Formening, at Ejendomspriserne nu ere opadgaaende. Jeg antager, der er mange, som dele denne Opfattelse, og det have vi jo Grund til i høj Grad at ønske maa være rigtigt. Men i saa Tilfælde er det ikke noget stærkt Forlangende, at de Bankers Ejendomme, som her er Tale om, komme til at stige en Snes Procent i Sammenligning med, hvad de staa i i Øjeblikket. Det er der ikke noget urimeligt i, og nu er Lejeindtægten, som bekendt, i betydelig Stigning. Alt dette gør, at det ikke paa Forhaand er udelukket, at der kan blive en Smule tilovers. Alene det er godt, at en Mængde Mennesker, som have haardt Brug derfor, kunne leve i dette Haab, det strammer deres Energi op paa forskellig Maade; Haabet er jo i det hele taget en mægtig Faktor, naar man forstaaer at holde det vedlige. Jeg har lovet at gøre mig til Talsmand for disse Tanker, og jeg gør det med Glæde, idet jeg i det hele og store deler den Opfattelse, som ligger deri.

Jeg bliver saa nødsaget til at sige et Par Ord om en Ting, som de foregaaende Talere bestandig ere gaaede uden om, hvilket for Resten noget har forbaavset mig, i alt Fald for en enkelts Vedkommende. Det drejer sig om Hovedbankerne. Den almindelige Opfattelse er jo dog den — og det er rigtigt, at det bliver sagt — at